

wroten; norsk-isl. *rót*, sv. *rot*, dansk *rod* for **wrōt*- beslægtet med got. *waurts*. Ogsaa foran fællesgerm. *rō*, *rū* faldt *w* i Fremlyd sandsynlig bort i alle nordiske Sprog, men herpaa kjender jeg ikke sikre Exempler. Mulig er sv. Subst. *ruska* et Exempel, hvis det, som Sæve antager, hører til got. (*ga-*) *wrisqan*. *wrū*- synes ikke at have forekommet i fællesgermansk Fremlyd.

Sökongenavnet *Yndill* kan maaské forklares af **Vindill*, jfr *á Vindli Yngl.* s. Kap. 51 om Landskabet Vendel. I Dativ kunde af **Vind^ule* opstaa *Yndli*, jfr isl. *drasill* Dat. *dröslí*.

Dr Söderberg har sikkerlig fundet den rette Betydning af **urkrontari**. Det kan ikke afgjøres, om Ordet har været udtalt med *ør*, *or* eller *ur*-.

I den Efterskrift, som følger paa den kunstige Strophe, udfylder jeg efter Sporene i B.: **sta**[in · uarp ·] **satr** ·

[**fr**] **upa** = *frōða* maa være adjectivisk Epithet. Mandsnavnet *Foldarr* eller *Fuldarr* kan sammenstilles med oldtydske Navne, hvis første Led er *Fold*-. Det er enten = tydsk *Foldgêr*, som *Hróarr* = ags. *Hródgâr*, eller af **Foldaharik*.

en hans liði satti at øy. *liði* er her snarere Intetkjönsord, synonymt med *lið*, end Hankjönsord »Følgesvend». **tausa** kan naturligtvis ikke betyde »denne». Jeg forstaar **taus** = *dau(ð)s* og udfylder det manglende saaledes: **taus a[t minum]** = *dauðs at minnum*».

r- äfven i Lokasenna, hvars språk andra allitterationer visa hafva bibehållit *vr*-. Dessa ord skola kanske därför formelt hållas isär från g. *wrôhjan*, fs. *wrôgian* o. s. v. och antagas från äldre tid hafva börjat på *r*-, vare sig detta beror på annan etymologisk upprinnelse eller visar på någon ännu icke påvisad tidigare förlust af uddljudande *r*-.